

Čís. 11111.

Navrženo-li povolení exekuce zabavením dlužníkova nároku na vydání vkladní knížky, nelze zakázati poddlužníku, by s vkladní knížkou nenakládal a pohledávku z ní nevyplatil.

Stalo-li se přece tak, jest i poddlužník oprávněn k rekursu, třebaže dlužník rekurs nepodal.

(Rozh. ze dne 29. října 1931, R I 698/31.)

Soud první stolice povolil exekuci zabavením nároku na vydání vkladní knížky a zapověděl poddlužníku vydati vkladní knížku dlužníku »nebo pohledávku vyplatiti nebo jinak tímto vkladem disponovati«. K rekursu poddlužníka změnil rekursní soud napadené usnesení potud, že se poddlužníku zapovídá jen vydání vkladní knížky povinnému a že tudíž odpadá věta »neb pohledávku vyplatiti neb jinak tímto vkladem disponovati«. Důvod y: V projednávaném případě jde o exekuci na nárok podle § 325 ex. ř., který nárok má býti zabaven ve formě § 294 ex. ř. Ve smyslu §§ 294 až 298 ex. ř. nemůže nastati zásah do práv poddlužníka a může proto poddlužníku býti jen zakázáno, by vkladní knížku povinnému nevydal. Zákaz však, pohledávku vyplatiti, jest již zabavením samé pohledávky a zákaz poddlužníku, jinak tímto vkladem disponovati, může býti zásahem do jeho práv.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

Důvod y:

Dovolacímu rekurentu nelze přisvědčiti v tom, že zabavení nároku na vydání vkladní knížky jest v podstatě i zabavením pohledávky a že je proto odůvodněn zákaz poddlužníku, jak byl povolen, totiž, nenakládati s pohledávkou a nevypláceti ji. Dovolací rekurent se snaží své stanovisko obhájeti tím, že při zabavení cenných popírů podle § 296 ex. ř. nejde o zabavení movité věci, nýbrž o zabavení pohledávky, reprezentované cenným papírem, a že proto zákon připouští zabavení pohledávky z cenného papíru zabavením sama cenného papíru. Ale dovolací rekurent přehlíží, že nejde o zabavení cenného papíru (vkladní knížky ani pohledávky z ní), nýbrž jen o zabavení nároku na její vydání podle § 325 ex. ř. O dalším postupu exekuce podle § 325 a dalších ex. ř. netřeba v tomto údobí řízení uvažovati. Stačí, že rekursní soud právem nepovolil na základě pouhého návrhu na zabavení nároku dlužníkova na vydání vkladní knížky proti poddlužníku také zákaz poddlužníkovi, by knížkou nenakládal a pohledávku nevyplatil. Poddlužník byl podle § 294 poslední odstavec ex. ř. k rekursu oprávněn, protože byl soudní záповědí nenáležitě stížen (rozhodnutí čís. 5496 sb. n. s.), to i tehdy, když dlužník rekursu nepodal (rozh. čís. 3983 sb. n. s.).